

ringen vil således sikre, at Danmark bidrager mere effektivt til at realisere målene med de internationale konventioner mv. på området.

På den baggrund er der i relation til seksuel udnyttelse af børn i udlandet efter Justitsministeriets opfattelse tale om et område, hvor der foreligger sådanne særlige omstændigheder, at der er grundlag for at fravige det almindelige krav om dobbelt strafbarhed som betingelse for dansk jurisdiktion i forhold til handlinger fortaget i udlandet af personer med dansk tilknytning.

5.2. Lovforslagets udformning

5.2.1. Som omtalt ovenfor har Jurisdiktionsudvalget overvejet flere modeller og anbefalet, at en fravigelse af kravet om dobbelt strafbarhed i sager om seksuel udnyttelse af børn gennemføres via en udbygning af opregningen af bestemmelser i straffelovens § 7, stk. 3, hvorefter der ikke stilles krav om dobbelt strafbarhed ved kvindelig omskæring. Udvalget har endvidere angivet, hvilke bestemmelser der efter udvalgets opfattelse bør indgå i denne opregning.

Justitsministeriet kan tilslutte sig denne lovtekniske løsning. Justitsministeriet kan endvidere tilslutte sig udvalgets forslag til afgrænsningen af de bestemmelser, i forhold til hvilke kravet om dobbelt strafbarhed bør fraviges.

Justitsministeriet finder således ligesom udvalget, at den særlige jurisdiktionsbestemmelse bør omfatte overtrædelse af straffelovens § 222, der omhandler samleje med et barn under den seksuelle lavalder. Sideligt hermed bør også i jurisdiktionsmæssig henseende være tilfælde, hvor den seksuelle udnyttelse har haft karakter af anden kønslig omgængelse end samleje, jf. § 224, og tilfælde, hvor udnyttelsen er rettet mod en person af samme køn, jf. § 225. Derfor foreslås det, at der i tilknytning til en særlig jurisdiktionsregel i forhold til § 222 fastlægges en tilsvarende jurisdiktionsbestemmelse for handlinger omfattet af straffelovens § 224, jf. § 222 og § 225, jf. § 222.

Bestemmelsen vil indebære, at en dansk statsborger eller en person, der er bosat i Danmark, vil kunne straffes her i landet, hvis vedkommende i udlandet har samleje eller anden kønslig omgængelse med en person under 15 år – uanset om dette ikke er strafbart efter gerningslandets lovgivning. Bestemmelsen vil således bl.a. sikre dansk straffemyndighed i tilfælde af »sex-turisme«, hvor herboende personer tager på ferieophold i f.eks. afrikanske eller asiatiske lande, der har en lavere seksuel lavalder end i Danmark, med det formål at kunne foretage seksuelle aktiviteter, der efter dansk lovgivning er strafbare.

Den foreslåede bestemmelse sonderer ikke mellem de forskellige formål, der kan være med, at den pågældende opholder sig i gerningslandet. Bestemmelsen vil således også indebære, at der kan ske retsforfølgning i Danmark i et tilfælde, hvor eksempelvis en dansk statsborger under skoleophold i Island har frivilligt samleje med en pige på 14 år – også selv om dette ikke er strafbart efter islandsk ret, hvor den seksuelle lavalder er 14 år. Det er forudsat i den forbindelse, at der i overensstemmelse med sædvanlig praksis meddeles tiltalefrafald, hvis der er tale om et frivilligt seksuelt forhold mellem to unge uden stor aldersforskel.

Justitsministeriet er endvidere enig med udvalget i, at den særlige jurisdiktionsbestemmelse bør omfatte børneprostitution efter straffelovens § 223 a. Denne bestemmelse er ligesom § 222 udtryk for seksuel udnyttelse af mindreårige og omhandler en situation, der ofte forbindes med aktiviteter udøvet som led i »sex-turisme«.

Også i forhold til børneprostitution bør jurisdiktionsbestemmelsen finde anvendelse, uanset om kunden har samleje eller anden kønslig omgængelse med barnet, og uanset om den børneprostituerede er af modsatte eller samme køn som kunden. I tilknytning til en særlig jurisdiktionsbestemmelse i forhold til § 223 a foreslås derfor en tilsvarende jurisdiktionsregel for handlinger omfattet af straffelovens § 224, jf. § 223 a og § 225, jf. § 223 a.

I det omfang en overtrædelse af § 223 a er rettet mod et barn under 15 år, vil § 222, eventuelt jf. § 224 eller § 225, tillige være anvendelig. Da disse bestemmelser er omfattet af den foreslåede særlige jurisdiktionsregel, vil tilføjjelsen af § 223 a især have betydning i de tilfælde, hvor børneprostitutionen vedrører en person i aldersgruppen 15-17 år.

Straffelovens § 226 omhandler den situation, hvor straf efter bl.a. §§ 222, 223 a, 224 og 225 afhænger af den krænkede persons alder, og hvor gerningsmanden har handlet uden kendskab til den pågældendes alder, således at forholdet ikke kan tilregnes ham som forsættligt. I disse tilfælde kan der efter § 226 anvendes en forholdsvis mindre straf, hvis gerningsmanden dog har handlet uagtsomt.

Justitsministeriet er enig med udvalget i, at de hensyn, der bærer et ønske om at kunne retsforfølge i Danmark i tilfælde af seksuel udnyttelse af børn i udlandet i forbindelse med »sex-turisme«, gør sig gældende både i forhold til forsættlige og uagtsomme overtrædelser af de omhandlede bestemmelser. En dækkende jurisdiktionsbestemmelse i relation til de pågældende overtrædelser bør derfor muliggøre rets-